

“Geen nagels lakken maar heiligen vormen”

Virginia McGough is moeder van een gezin met vijf kinderen in Cheshire, Groot-Brittannië. “Als ik vergiffenis heb gevraagd aan mijn Vader God, is het makkelijk vergiffenis te vragen aan de kinderen of aan mijn man.”

15-1-2004

Ik denk dat het aspect van de leer van de heilige Jozefmaria dat de

meeste weerklank in mijn leven heeft, het goddelijk kindschap is. Het weten dat ik een zeer bemind kind van God ben en dat alles wat me gebeurt door Hem wordt gewild of toegelaten, geeft me een geweldige zekerheid, een grote vrede.

Natuurlijk verlies ik deze vrede soms (vaak, als ik eerlijk ben). Ik word zenuwachtig en dan eindigt het met geschreeuw tegen de kinderen. Maar dan is het prachtig van Jozefmaria Escrivá te horen hoe belangrijk het is de dingen weer recht te zetten, terug te keren tot onze Vader God met het vertrouwen van een kind dat weet dat zijn vader verlangt dat het vergiffenis vraagt zodat hij alles weer in orde kan brengen. En als ik vergiffenis heb gevraagd aan mijn Vader God, is het makkelijk vergiffenis te vragen aan de kinderen of aan mijn man.

Ik denk dat dit aspect vreselijk belangrijk is in de eenentwintigste

eeuw. We leven in een tijd waarin men veronderstelt dat we alles moeten plannen en dat kunnen we vanzelfsprekend nooit! Ik ervaar dat het veel mensen helpt als je ze zegt: “Jij had dat niet kunnen voorzien, maar maak je geen zorgen, je Vader God wel en Hij houdt van je. Jezus Christus is voor jou gestorven en nu zal Hij je niet in de steek laten.” Deze redenering kan veel mensen bevrijden van de drukkende last van een overdreven bezorgdheid.

Een ander aspect dat ik schitterend vind is dat we ons werk moeten heiligen en dat, voor mij, de zorg voor mijn gezin een echt beroepswerk is. Dit idee heeft werkelijk de algemene theorie getrotseerd, dat werk alleen echt werk is als het betaald wordt en dat een vrouw die haar werk opgeeft om voor haar gezin te zorgen haar leven verspilt. Onlangs hebben we een volkstelling gehad en een van de

vragen was: “Zou u bereid zijn een baan te accepteren als men er u een zou aanbieden?” En ik dacht: Wat denken ze wel dat ik aan het doen ben? Mijn nagels lakken?

Wat een prachtig contrast daarmee vormt Jozefmaria Escrivá. Dankzij hem weet ik dat het zorgen voor mijn man en kinderen een nobele roeping is. Ik ben aan het helpen om heiligen te vormen en voor een heilige kan men nooit genoeg doen. Deze onderrichtingen helpen me vooral in de kleine dingen. Een groot deel van mijn werk bestaat daar tenslotte uit: alles opruimen als ik mijn werk af heb, uit liefde; het wassen van vuile sokken opdragen voor het apostolaatswerk van de Kerk in Kazakstan; naar een kind luisteren wanneer ik uitgeput ben en naar vijf minuten rust verlang; beleefd zijn tegen een verkoper die precies belt wanneer ik het eten op tafel zet...

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-nl/article/geen-nagels-lakken-maar-heiligen-vormen/> (16-3-2026)